

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Corpore Vitiatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

9 **EPI SCOPUS** præcipiente reuelationem alicuius sub pœna excommunicationis, suprà, Accusatio. §. 29. an. & quomodo sit ei obtemperandum, quando probatio deficit.

10 **EXISTENS** in peccato mortali, siue sit iudex ecclesiasticus, siue secularis, secundum quod determinat S. Th. secunda secundæ. q. 60. a. 3. & Caic. ibi secunda secundæ. & Tab. vel correctio. §. 4. utens officio suo in his, quæ non sunt ordinis, sed iurisdictionis: quamuis sit in mortali etiam publico, non peccat mortaliter per se loquendo, dū punit & corrigit delinquentem, sed per accidens ratione scandalī, potest peccare mortaliter, idē cum humilitate potest arguere, corrigit, & punire: nec sequendus est S. Tho. in 4. sent. sed in secunda secundæ, suprà. Qui vero est in mortali, prius deberet se corrigere, & inde alios, & dū sistit in mortali, debet corrigere potius rogando, quam increpando, & maxime quādo peccatū suū est publicum: sic enim non nascitur scandalum. Nihil ergo facit in hac materia peccatum mortale, sed scandalum: quod semper quantum possibile est debet vitari, ne ob malum exemplum alij infirmi ad præcepta trahantur.

11 **MULTI** sunt casus, in quibus correctio potest dissimulari, & etiam puniri, ut quando mali à bonis non possunt discerni, quando propter talem punitionē timeretur schisma, vel scandalum, quando speratur emendatio, sine alia correctione, & breuiter quando esset aliquis boni respectus, ex quo maius bonum probabiliter speretur, tūc cessatio à correctione nō esset contra charitatem, & consequenter non esset mortalis. Facit c. comestrationes. d. 14. & c. ipsa pietas 27. q. 4. c. cum quis. ibi. Et quando mali profunt ecclesiæ bonos excitando, & correctio nō speratur, dimitti potest.

CORPORA SAN- ctorum.

12 **CORPORA** sanctorum non possunt trāsferrī de loco ad locum,

postquā tradita sunt sepulturæ perpetuæ, sine licentia Episcopi. in c. corpora de consecr. dist. 1. vide infra, Reliquiæ. §. 3.

CORPORALIA.

1 **CORPORALIA** debent esse de puro panno, lineo albo, & benedictio ab eo qui potest benedicere, non de panno tincto, vel serico. c. in consuetudo. de con. d. 1. quæ non debent tangi, neq; abluī per feminas. c. sacras. 23. d. & c. nemo. de conse. d. 1. cl. 2.

2 **DIACONI** debent corporalia lauare, pro quibus debent peluim nouā habere, & primam lotionem in sacratio proijcere. in d. c. nemo post primā ablutionem possunt lauari per moniales, & repetiari, secundum Pe. de palu. qui excusat moniales in hoc, quod tamen verum puto, ubi est cōsuetudo, quam opinionem sequitur Ca. in ver. mulier in summa.

3 **CORPORALIA** possunt consecrari per Abbatem. suprà, Abbas. §. 8. & generalem ac prouincialem mendicantium ex priuilegio: suprà, Consecratio. §. 12.

4 **CORPORALIA** post ablutionem nō indigent resecratione, licet amittantur, neque si aliquāter repetiuntur, nō enim perdunt formam, etiam licet alius amitter ponatur.

5 **CORPORALIA** debēt teneri munda, ut præcipitur de cust. eucha. c. relinqui. & cap. statuimus. & negligentes puniri debent, & peccant mortaliter, quando ita relinquunt immunda, ut res rusticorum videantur. ut etiam d. Sil. in ver. vasa. De purificatorijs eadem videtur ratio, quanuis subdiaconi ea tangant, & abluant. in ipsis enim aliquando imbibuntur illarū sanguinis Christi.

CORPORE VITIATVS.

1 **CORPORE** vitiatus, in ordine ad ordines sacros respectu noui testamenti: secundū Asten. & canonistas, est mutilatus, id est, qui caret membro, & habens membrū debile, ut oculum cæcum, vel manum aridam, vel aliud membrū inefficax, si eo careat, mutilatus dicitur.

2 **COR-**

2 **CORPORE** vitiati supradicti, nō sunt promouēdi ad ordines sacros, duplici ex causa, secundum canones. Primo, propter inhabilitatē ad officium exequendū. Secūdo, propter deformitatem ad scandalum tollendū, vnde generaliter tenendum est, quod vitium corporis quomodocunque proueniat, si reddit inhabilem ad frangendū, vel contrahendū hostiam, vel calicem, impedit promouendū, & promorum ministrare prohibet. Similiter omne vitium notabile in quocunque membro, scandalum generans impedit, vt dicemus.

3 **ITEM** tene, quod vitiatus corpore ex sua culpa repellitur, nō autem sine culpa, secundum Ray. nisi ex deformitate scandalum, vel inhabilitas proueniant, & in dubio episcopus iudicabit, secundum Inn. in c. 1. de cor. vitia. cū Archidiaconi consi. ar. ibi. c. 2. iuncta glo. in religiosis exemplis eorū praelatus ordinarius.

4 **QUANDO** tale vitium nō reddit inhabilem, nec multū deformem, est tunc distinguendum, quia vel euenit sponte, & sine causa iusta, & tunc in quocunque membro fiat, repellitur, & promotus deiecitur. in ca. poenitentes. d. 55. Host. tamen dicit in apparatu, quod si tale membrum est occultum, episcopus potest dispensare nisi in castro, & cum religioso potest dispensare, vt pede ligno celebret. Si verō vitium apparet, non nisi Papa dispensat, quia vitiatus fuit in culpa. ca. 1. de corp. vi. Vel non euenit vitium sponte, sed casu, & nō generat nimiam deformitatem, & tūc potest promoueri, vt in c. presbyterum. de cle. agro. Si tamen quādo fuit vitiatus a casu dabat operam rei illicitæ, sic non potest promoueri, secus si rei licitæ, & vitium est in membris minimis, siue occultis, tunc non repellitur. in c. qui parte. d. 55. non autem si in magnis, vel manifestis, vt in oculo, vel manu. c. si euangelica. d. 55. Similiter si modicum tantum generat scandalum, vt in d. c. presbyterum. Si autem sponte, sed ex iusta causa, vt propter sanitatem sit pri-

uatus aliquo membro, siue occulto, siue manifesto, si propter hoc redditur, inhabilis, vel multū deformis, repellitur, vt supra. Si verō non sit propter hoc inhabilis, nec multū deformis, non repellitur, nec promotus reijcitur, nec est necesse, quod membrum abscissum secum portet, vt quidā absque ratione dicunt.

5 **AMITTENS** vngulā pollicis dando operam rei illicitæ, sine dispensatione celebrare nō potest, quod trahitur per contrarium sensum, ex c. si. iuncta glo. d. de corp. vi.

6 **HABENS** membra superflua, etiā si ea absciderit, non propterea repellitur, nisi ex hoc proueniat inhabilitas vel nimia deformitas, vt supra: secundum gloss. in c. partem. d. 55. & Host. quia talis non est propriè mutilatus, vel colobon.

7 **CLAVDVM** à natiuitate, vel sine culpa sua, qui ad altare sine baculo accedere potest, consuetudo non repellit, saluis prædictis. ar. in c. nullus. de consecra. dist. 1.

8 **CACVS** à natiuitate, etiā vno tantum oculo, repellitur: secundum Arc. quod probat per d. c. si euangelica. de habente maculam in oculis, & de gibbo leproso, iudica secundum regulam generalem superius datam. Furiosus autem, lunaticus, caducus, & dæmoniacus non debent promoueri, etiam postquā fuerint liberati, secundum gloss. in cap. communiter. d. 33. & c. maritum. Promoti verō si sunt omninō liberi, expectato tempore ad arbitrium boni viri poterunt exequi: si autem non sint omninō liberi, iudica secundum regulam superius datā, quæ ad quā plures casus valet. Heremophrodita quomodocūq; non admittitur, & ordinatus repellitur, licet magis ad masculinum vergat, & characterem habeat: secundū Gul. Quomodo autem in his dispensatur supra dictis casibus, infra, ver. dispensatio. §. 22. Vide etiam Thom. 4. sentent. d. 9. a. 4. q. 3. ad 3. Tales promoti, à beneficio non repelluntur, ne addatur afflictio afflictio. 7. q. 1. c. percussio, sed dabitur adiuv.

adiutor, si per se non potest. De eo qui nullo modo potest bibere vinum, dicitur quod ordinari non debet, neque ordinatus celebrare: quia non posset perficere sacramentum sumendo sanguinem. Neque femina promoueri potest: quia ordinis huius capax non est, secundum Gul.

CREDERE.

CREDERE in Deū ita est necessarium omnibus habentibus usum liberi arbitrij, quod qui non credit, est in mortali, quia sine fide est impossibile placere Deo. Hebræ. 6.

CREDERE articulos fidei explicitè, maxime illos, qui solennizantur in ecclesia, omnes Christiani sub præcepto tenentur, ut mysterium trinitatis, incarnationis, passionis, & huiusmodi, alia autem implicitè, sed magis, & minus, secundum personarum qualitatem, secundum Tho. secundæ. q. 2. arti. 7.

QUICLIBET habens officium docendi fidem, ut prælati, prophetæ, sacerdotes, doctores, prædicatores, tenentur credere explicitè totale distinctionem articulorum, secundum substantiam, non autem alij, secundum Tho. ver. q. 14. a. 11.

Nullus potest excusari, si non credit, infra, fides. §. 2. Credere autem est cum assensu cogitare, secundum quod à voluntate determinatur ad vnum. ex Tho. ubi supra.

CRAPVLA, in ver. Gula.

CHRISMA, supra, Confirmatio.

CRVDELITAS.

CRVDELITAS qua quis modum puniendi excedit notabiliter, mortale peccatum est: quia contra bonum proximi, & contra ordinem iustitiæ, quæ modum in delictorum punitione statuit, & secundum Tho. secundæ. q. 119. a. 1. opponitur directe virtuti clementiæ.

CVRIOSITAS.

CVRIOSITAS, cum importet inordinatum appetitum cognoscendi, sive per intellectum, sive per sensum, peccatum est, quia plus quam ratio distat, appetitum protrahit. Non est

autem peccatum mortale ex se, sed ex adiuncto, secundum Caiet. ibi. & hoc multis modis. Primò, si ordinetur ad finem qui scit mortale peccatum, ut qui vult scire quomodo fiant vsuræ palliatæ, ut eas faciat. Secundò, quando vult scire à quibus non licet, ut à dæmonibus, à quibus prohibetur scire. 26. q. 1. c. illud. Tertiò, quando vult scire quæ non licet, ut dicta in confessione, vel alia secreta, & c. & ea, quæ prohibentur addisci, & doceri, ut artes magicæ, & huiusmodi: quia eadē culpa est addiscere, quæ & docere, in l. culpa. C. de male. & ma. nisi aliquis bonus finis excuset, ut ad impugnandum. Facit c. nec mirum. 26. quæst. 5. Quartò, velle videre ea, vel cognoscere, quorum cognitio est alicui periculosa cadendi in mortale, ut videre coeuntes bestias, vel homines, vel scire modos secretos agendi turpia, vel huiusmodi, tunc curiositas in tali esset peccatum mortale, quia exponere se mortali probabiliter, est peccatum mortale, secus quando non esset tale periculum. Ideò quod vni potest esse mortale, alteri potest esse veniale, vel nullum. Quintò, si propter curiositatem omittat ea, ad quæ tenetur sub præcepto, ut missam, confessionem, vel studere ea, quæ tenentur, & c. sicut multi clerici propter curiositates peccatum, & c. non vacant scripturis, & canonibus, quos tenentur scire. Facit cap. nonne. d. 37. Sextò, quando facit prohibita, vel patitur, ut experiatur aliquid, sicut mulier ut experiatur delectationem cum viro, vel ex curiositate facit incantationes, & c. Septimò propter scandalum, ut quando quis vult scire quid dixit talis de eo, & est curiosus valde in hoc peccat, quia exponit se scandalo secuturo, quia dum sciet tale maledixisse de eo, mouebitur ad odiū, vel persecutionem contra eū. Ex his regulis poterit quis facile videre, quando est curiositas mortalis, vel venialis.

VELLE videre aliquid quod ex se mortale est, quando non placet sibi illud, nec est periculum probabile, quod

k

quis